

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. II. Æterna Sapientia est Incarnata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

de Moribus.

CAPUT I.

Eterna Sapientia est Increata.

Eterna Sapientia JESUS Christus Deus de Deo, Lumen de lumine, Increatus, Candor lucis Increatae, Cons substancialis Paternae Substantiae, Filius, Imago, Verbum, Principium, de Principio carente principio; Semper parturitur, semper nascitur, nunquam fit. Semper natus & nascens, semper alius ab eo ex quo nascitur, sed non aliud. Filius Patris, sed Pater non minor, non junior, non inferior. Ab ipso est, sed nihilominus idem cum ipso. Unicus & Unigenitus facunditatem Deitatis in se uno aquans, non exhaustiens. Patris vita, cor, oculus, speculum, forma, domus, sphæra sine circumferentiali superficie, latibulum DEI, radix, vigor, succus, nutrimentum, dignitas, thronus, quies, sapor, & gustus, negotium, deliciae, theatrum. Comprincipium sui Principii: cum Pater siquidem eadem spiratione eudem spirat Spiritum Sanctum, Amorem, nexumque suum cum Patre; alium à se, & Patre.

O Sapientia æterna, increata, creans omnia, adoro te Creatura tua, & te propter Divinam dignitatem tuam & stimo super omnia.

CAPUT II.

Eterna Sapientia est Incarnata.

Eterna Sapientia, JESUS Christus, Deus, & in formâ DEI existens, atque permanens Homo factus est, ex purissimo Pretiosissime

Immaculatissimæque Parentis V. MARIE Sanguine carnem assumpsit, sibique Hypostasis substantialiter, naturam nostram humanam creatam in tempore conjunxit. Assumpsit humanitatem non hominem. Naturam scilicet non Personam. Assumpsit passibilem non beatam ex stirpe Adæ sed absque peccato, & qui Matrem non habebat in Cælo, non habuit in terra Patrem. Utriusque tamen Naturalis, & utriusque unus ac idem; sed Patris ab æterno, Matris in tempore. Bis genitus, natus semel in tempore, qui semper nascitur in æternitate. Natus Pater ex Filia, Artifex ex opere, Sol de radio, Fons de rivulo, Universitas ex atomo, Vir ex Virgine, Deus ex homine.

5. Natus in tempore Pater & Author tempora Lactatus ubere, Lactator universi; strictus fasciis, qui mundum pugillo continet. Exulans mundo, mundi Conditor. Laboravit in mundo vivens, qui nihil laboravit mundum condens. Latuit obscurus Candor Lucis in mundo ad tempus, in quo mundus ab æterno latuit non existens, & existens nec atomi locum occupat. Vixit inter homines Deus homo, homine quoniam miserior & vilior. Vixit in plebe tanquam abjectio plebit, apud quem omnis creaturarum plebs est abjectio semper, quoties illi placet. Vixit in propriis tanquam Alienigena.

6. Quid ultrà! ô Sapientiâ, quid egisti ultra? Pependit in patibulo Majestas & Dignitas DEI JESUS Christus, Sapientia, Deus. Pependit in patibulo, flagellatus flagris, coronatus spinis, illitus fædis sputis, infrà latrones dejectus, indignus Vitâ judicatus; & subiit mortem Immortalis.

I&E Se
postar
nam cre
humana
icet no
beatam
qui Ma
in terr
& utrius
o, Marin
tempore
s Pater
ns de ri
Virgine

talis Vita. Deus ab hominibus occisus est. pro
hominibus ipsis, fudit sanguinem, & posuit vi
tam pro illorum ipsorum salute, quorum scelere
illam posuit.

O Sapientia ! sapichasné cum talia agebas ! O
Increata Sapientia ! quomodo Incarnari potens, vo
luiſti ? volens potuisti , & Incarnata adeo indigna
insuper subiisti ? Tuum hoc opus est Sapientia ; Sapie
bat id satori tuo ; o fac quoque ut consimile quid, sa
piat gustui meo.

C A P U T III.

*Eterna Sapientia una est & sola, quam Ra
tionalis appetit Natura.*

N Ulla Natura sine appetitu est. Est autem ap
petitus alicujus : nihili enim appetitus non
est, proinde nec mali; cùm & hoc nihil sit. Bo
hum ergo est, quod appetunt omnia quæcum
que aliquid appetunt. porrò bonum & conve
niens idem sunt ; Unde quæ nobis convenire
putamus, bona vocamus & ea appetimus. Hinc
etiam fit , ut nemo appetat id , quod sibi non
convenit: ideo lapis in Angelum mutari non cu
pit, quod non competit. Suum ergo quæque
natura vult bonum. Quid autem Rationali Na
turæ bonum, nisi Sapientia? Commedere, dor
mire, bibere, & quæ hujusmodi sensualia bona
sunt, non appetit ratio , quia non sunt sibi bona:
etsi appetit, in tantum utique, in quantum cum
sensu quoddam est unum: cui ut satis commo
det, opus est, aliàs si hæc ut sua bona vellet, à se
ipsâ ad bestialitatem transiret, & ratio non esset.
Quocirca homines qui ita vivunt, (vivunt
autem